

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 91/5, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2010, č. j. 13488-9/2010-ERU, a ze dne 15. 5. 2013, č. j. 05429-4/2013-ERU, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Aneta - Sun, s.r.o., IČ: 29202906, se sídlem Kollárova 1229, Veselí nad Moravou, zast. JUDr. Pavlem Gazárkem, advokátem, se sídlem Blatnice pod Svatým Antonínkem 462, v řízení o návrhu osoby zúčastněné na řízení na příkázání věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 103/2013 jinému soudu,

t a k t o :

Návrh osoby zúčastněné na řízení Aneta - Sun, s.r.o. na příkázání věci Krajskému soudu v Ostravě **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v řízení vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 103/2013 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2010, č. j. 13488-9/2010-ERU, a vrácení věci k dalšímu řízení. Uvedeným rozhodnutím byla osobě zúčastněné na řízení Aneta - Sun, s.r.o. udělena licence na výrobu elektřiny. Žalobce se rovněž domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2013, č. j. 05429-4/2013-ERU, kterým došlo ke změně rozhodnutí o udělení licence osobě zúčastněné na řízení.

Krajský soud v Brně předložil Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 4. 2014 soudní spis sp. zn. 62 A 103/2013 k rozhodnutí o návrhu osoby zúčastněné na řízení na příkázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „navrhovatelka“) podložila svůj návrh následujícími argumenty: Právní věc posuzovaná v řízení u Krajského soudu v Brně je výsledkem „*mimořádné kontrolní činnosti několika státních orgánů včetně samotného žalobce a žalovaného*“. V rámci tzv. Koordinačního týmu pro kontrolu fotovoltaiky dochází mezi žalobcem, žalovaným a dalšími orgány veřejné moci k zajišťování součinnosti „*týkající se licence soukromé osoby způsobem neupraveným žádným právním předpisem, navíc bez jakékoliv možnosti osoby zúčastněné na řízení zasáhnout do průběhu kontrolní činnosti*“. Navrhovatelka se proto domnívá, že tímto postupem dochází k porušení jejího práva na spravedlivý proces a zásady enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí. Podle navrhovatelky lze předpokládat, že Krajský soud v Brně bude místně příslušným soudem pro

velkou část obdobných věcí, přičemž „*sídlem žalobce je rovněž Brno, což může vést k určité „šablonovosti“ při řešení skutkové obdobných věcí.*“ Navrhovatelka má za to, že příkázáním věci bude zajištěna „alespoň po formální stránce vyšší míra objektivity a nestrannosti“. Navrhovatelka uzavřela, že v důsledku tvrzených mimořádných okolností a hrozby „šablonovosti při řešení skutkové obdobných věcí“ došlo k naplnění jiných důležitých důvodů podle § 9 odst. 2 s. ř. s. pro přikázání věci jinému soudu. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud přikázal shora vymezenou věc Krajskému soudu v Ostravě, který je vhodnější k provedení řízení z důvodu hospodárnosti, neboť žalovaný má v Ostravě své detašované pracoviště a vzdálenost od sídla žalobce je přiměřená.

Žalobce ve svém vyjádření neshledal důvody pro přikázání věci jinému soudu. Žalovaný nevyužil možnosti podat k návrhu vyjádření.

Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. „*Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.*“

Tato tzv. delegace vhodná představuje průlom do ústavního principu zákonného soudce, vyjádřeného v článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod tak, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu a soudce stanoví zákon. Místní příslušnost soudu, určená procesními předpisy, je tedy základním pravidlem, které je promítnutím dělby činnosti uvnitř soudní soustavy mezi jednotlivými články tak, aby věci byly projednávány tam, kde jsou nejlepší předpoklady pro jejich náležitě projednání a rozhodnutí.

V otázce tzv. delegace vhodné již existuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, publ. pod č. Sb. NSS 305/2004). Delegaci vhodnou lze připustit pouze tehdy, dojde-li tím k hospodárnějšímu, rychlejšímu či spolehlivějšímu posouzení věci. Jedná se však o výjimku z pravidla a lze ji připustit pouze za výjimečných okolností. Pro delegaci vhodnou musí existovat další důvody a naléhavé zájmy, které výjimečně a zcela ojediněle převáží nad ústavní zásadou zákonného soudce a soudu.

Úlohou Nejvyššího správního soudu v této věci je tedy posoudit, zda jsou dány důvody pro výjimečné použití institutu vhodné delegace a rozhodnout, zda by řízení u Krajského soudu v Ostravě bylo z komplexního pohledu na věc hospodárnější, rychlejší a spolehlivější než u místně příslušného Krajského soudu v Brně.

K argumentu navrhovatelky o mimořádných okolnostech způsobených koordinací postupu mezi žalobcem a žalovaným Nejvyšší správní soud uvádí, že uvedené okolnosti nemohou naplnit důvody pro postup podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Navrhovatelka netvrdí, že by se na této tvrzené koordinační činnosti jakkoliv podílel Krajský soud v Brně. Pro rozhodnutí o přikázání věci, které je předmětem řízení před Nejvyšším správním soudem, není podstatné posouzení právní přípustnosti koordinační činnosti mezi účastníky předmětného soudního řízení. Přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu totiž nemůže mít na tyto okolnosti žádný vliv. Uvedená argumentace navrhovatelky je tedy pro nyní posuzovanou věc zcela irelevantní.

Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s dalším argumentem navrhovatelky. Rozhodování soudů ve větším množství skutkové obdobných věcí je zcela běžné a není důvodem k zpochybnění jejich objektivity či nestrannosti. Právní řád České republiky poskytuje záruky osobní, funkční, organizační i ekonomické nezávislosti a nestrannosti soudů, přičemž navrhovatelka ve svém návrhu neuvádí a nekonkretizuje porušení kterékoliv z těchto právních záruk. Navrhovatelka toliko obecně, bez právního důvodu, presumuje neprofesionalitu

pokračování

a nedostatek objektivitvy Krajského soudu v Brně. S takovým tvrzením se však Nejvyšší správní soud nemohl ztotožnit.

Nejvyšší správní soud také konstatuje, že příkázání věci Krajskému soudu v Ostravě nemůže mít vliv na hospodárnost řízení. Navrhovatelka uvádí, že žalovaný má v Ostravě své detašované pracoviště a vzdálenost do sídla žalobce je přiměřená. Pro řízení před Krajským soudem v Brně lze ovšem obráceně uvést totéž. Žalobce má své sídlo v Brně a vzdálenost do sídla, popřípadě detašovaného pracoviště žalovaného je přiměřená. Nadto je nutné shodně s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2014, č. j. Nad 66/2014 - 129, konstatovat, že „[p]ojem hospodárnosti řízení dle závěrů zdejšího soudu ovšem nelze vztahovat pouze k nákladům řízení, které vzniknou toliko účastníkům řízení, ale je zapotřebí na něj nablížet z pohledu celého řízení a především jej vykládat v úzké souvislosti s pojmem rychlosti řízení, jakož i jinými důležitými důvody pro delegaci vhodnou.“ Nejvyšší správní soud se tedy neztotožnil ani s tímto argumentem navrhovatelky.

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že podmínky ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. nebyly v projednávané věci naplněny a věc nepřikázal Krajskému soudu v Ostravě, jak bylo navrhováno. Žalobu podanou žalobcem proti shora označenému rozhodnutí žalovaného tedy projedná a rozhodne o ní věcně a místně příslušný Krajský soud v Brně.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2014

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu